

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم

عرض شد که مساله اختیاری و غیراختیاری بودن شرط، دخیلی در واجب مطلق و مشروط ندارد و اختیاری و غیراختیاری بودن آن را در تحت دایره طلب یا فوق دایره طلب در نمی آورد.

بلکه مساله اساسی این است که مولا و شارع نسبت به شرط و آن قیودی که این تکلیف باید در تحت تحقق آن قیود شکل بگیرد دو لحاظ در این جا می کند. این مطلبی که امروز عرض می کنم دیگر مطلب اساسی ما در مساله واجب مطلق و مشروط است که بعد دیگر می رویم سراغ نقل قول آقایان. آن چه را که مولا در القاء تکالیف در نفس خود لحاظ می کند نسبت به آن قیود و شرایطی که برای آن تکلیف می آورد: یا مکلف را در عدم تحقق آن شرط مسلوب الاختیار قرار می دهد در نفس خود و یا مکلف را در تحقق آن شرایط مختار قرار می دهد. اگر مکلفی در تحقق و عدم تحقق آن شرایط مختار بود این واجب بالنسبه به او می شود واجب مشروط.

پس ببینید اصلاً به طور کلی تعریف ما در واجب مشروط و مشروط بالکل با آن چه که تا به حال تعریف شده عوض شد ما یک تکلیف جدید من در آوردی از خودمان آوردیم که به طور کلی با آن چه گفته شده هیچ ربطی ندارد.

اگر مولا و شارع در القاء تکالیف خود مخاطب را در تحصیل آن شرط مختار قرار داد این واجب می شود واجب مشروط و اگر مولا مکلف را در تحصیل آن شرط مسلوب الاختیار قرار داد این واجب می شود واجب مطلق.

پس واجب مطلق واجبی نیست که در هر حال و در هر زمان و در هر کیفیت چه در آسمان چه در زمین چه در قعرچاه و امثال ذلک تحقق پیدا کند واجب مطلق، مطلق است بالنسبه به اختیار مکلف در تحقق شرط و واجب مشروط واجبی است که مربوط می شود به اختیار مکلف در عدم تحقق آن. برای این قضیه مثالهای زیادی گفته می شود موارد نقض و حل این مساله برای رفقا عرض شد و به همین دلیل است که در این موارد همه دچار مخمصه شده اند چه طور این که مرحوم نائینی هم در این جا می فرماید که مساله از مسائل بسیار عویصه است و کلمات فقهاء در این جا دچار اضطراب است درست شما در دو واقعه می بینید دو مطلب مختلف نسبت به این قضیه ابراز می شود.

مثلاً فرض کنید در مورد وجوب صلاة متطهراً بالطهارة المائیه فتوا می دهند بر این که إرافة ماء

قبل از وقت واجب دخل و جوب دیگر در آنجا حرام است فرض کنید پنج دقیقه قبل از وقت زوال هنوز وقت واجب نیامده پنج دقیقه قبل از زوال شما مائی را که دارید این لیوان آبی را که دارید خالی می کنید چه اشکال دارد الان که بر من واجب نیست و جوب هم نیامده و جوب مقدمه که تحصیل طهارت است بعد از تعلق واجب است نه قبل از تعلق واجب، قبل از تعلق واجب ذمه من نسبت به چیزی مشغول نیست تا این که من بخواهم حفظ ماء بکنم برای طهارت هر وقت واجب آمد آن موقع تکلیف برای طهارت مائیه حاصل می شود آب بود طهارت مائیه تحصیل می کنم آب نبود طهارت ترابیه، این نیست که قبل از وقت زوال من برایم تکلیفی باشد چرا؟ چون تکلیف مقدمه فرع تکلیف ذی المقدمه است وقتی هنوز برای شما از ناحیه ذی المقدمه تکلیف نیامده این تکلیف حفظ آب از کجا آمده؟ اصلاً بر من واجبی نیست که بخواهم بواسطه آن واجب کسب طهارت مائیه را داشته باشم. چرا آقایان فقها در این جافتوای به حرمت می دهند؟ این فتوا به حرمت دادن چه منشائی و ریشه ای دارد؟ هیچ ریشه ای ندارد. در بیان برهان تفویتی که عرض شد و خود مرحوم نائینی هم در روزهای آینده ذکر می کنند خواهیم گفت که برهان تفویت یک برهان عقلی است و عقل که حکم به وجوب اداء ذمه می کند و حرمت تفویت تکلیف مترتب بر تحقق تکلیف است. شما که هنوز تکلیف قبل از زوال برایتان نیامده عقل در این جا چه تکلیفی را احساس می کند تا شما مترتب بر او برهان تفویت را می خواهید اقامه بکنید؟ هنوز عقل در اقامه برهان بر تفویت ناچار از مسبوقیت یک وجوب و امر مولوی است که مترتب بر او برهان تفویت را می آید اقامه می کند وقتی که امر مولوی قبل از تحقق شرط هنوز حاصل نشده است عقل در این جا چه چیزی را می فهمد؟ جناب نائینی و امثال نائینی معزز و مکرم و محترم ما، چه فرق می کند که شما ندانید که مولا در وقت ظهر امر به وجوب صلاة می کند یا این که بدانید بین این دو چه فرقی می کند؟ آیا در مورد اول که مکلف نمی داند مولا در وقت صلاة ظهر امر به صلاة می کند إراقه ماء در آن جا جایز است یا جایز نیست؟ جایز است نمی داند من چه می دانم در وقت ظهر امر به صلاة می کند الان آب را خالی می کنم چه فرق می کند بین این که مکلف نداند که مولا در وقت ظهر امر به صلاة می کند یا این که بداند در وقت ظهر می گوید خب در وقت ظهر می کند که بکند به من چه؟

الان به من چه ربطی دارد این که الان شما را گیر انداخته همانی است که نمی توانید از آن فرار کنید هی می آید می پیچانید همانی است که شما در ذاتان در باطنتان در فطرتتان در عقلتان این وجوب صلاة ظهر معلقاً به زوال ظهر را در باطن واجب مطلق می دانید گرچه به حسب ظاهر بگویند که واجب مشروط است و قبل از صلاة ظهر اصلاً وجوبی در کار نیست چون مطلق می دانید لذا حکم می کنید والا

ما روایت نداریم که إراقهٔ ماء قبل از زوال حرام باشد، کدام روایت را داریم؟ روایت دارید شما؟ این که شما قبل از این که وقت زوال باشد إراقهٔ ماء حرام است روایتش کجاست؟ این که شما می گوئید نمی تواند، این نمی تواندش به خاطر همان دغدغهٔ نفسانی است که در ذهنتان است و آن دغدغهٔ نفسانی نمی گذارد که شما نسبت به این مساله اقدام کنید چون نماز را کاریش نمی شود کرد. این که نمی شود کاریش کرد چه کارش کنیم مگر می شود إراقهٔ ماء بکنیم این مساله شما را گیر انداخته. از این طرف چون مساله برای شما واضح و آشکار نشده و مساله حدود و قیودش برای شما روشن نشده در باب استطاعت حج که می آید مرحوم نائینی می فرماید بعضی ها در همین باب استطاعت می گویند که تحصیل استطاعت واجب نیست و حتی انسان می تواند رفع استطاعت بکند قبل از اشهر حج و حتی بعضی ها گفتند که می تواند استطاعت را اسقاط کند قبل از اشهر حج تا این جا بعضی ها هم آمدند گفتند نه انسان قبل از اشهر حج نمی تواند استطاعت را اسقاط کند و از بین ببرد و امحاء کند آن مساله را این تذبذب و اضطرابی که در کلمات فقها نسبت به استطاعت پیدا شده است این قضیه باعث شده است که آن ها نسبت به واجب مشروط و واجب مطلق دارای تردید بشوند درک نکردند مساله را به این تبعیض افتادند .

لذا مرحوم نائینی می فرماید مساله بسیار مشکل و عویصه ای است که چه طور بین این ها جمع بشود از یک طرف در اجناب شخص مکلف نسبت به کسب طهارت مائیه آن جا گفتند اشکال ندارد مثلاً فرض کنید یک شخص می داند که اگر خود را جنب کند آن طهارت مائیه برای غسل را ندارد برای وضو دارد برای وضو یک مقدار لیوان دارد ولی نسبت به او در اجناب می گویند که نه آن جا اشکالی ندارد چه طور طهارت قبل از وقت زوال إراقهٔ ماء را حلال نمی دانید ولی اجناب را حلال می دانید خوب اجناب آن هم حرام باشد اگر قرار بر این است که وجوب مترتب بر طهارت است در این جا این عملی انجام داده است که این عملش موجب غسل است و ماء به مقدار غسل ندارد به مقدار وضو فقط دارد خوب در مورد اجناب چرا می گویند اشکال ندارد در حالتی که اشکال در هر دو تا هست اگر در آن جا می گویند إراقه ماقبل از وقت حرام است پس اجناب هم قبل از وقت می شود حرام چون خود اجناب فی حدنفسه موجب چیز است و در آن جا طهارت مائیه حاصل نمی شود.

این اشکال اشکالی است که باعث شده کلمات اینها اضطراب پیدا کند، فلذا بنا بر آن چه که ما نسبت به واجب مطلق و مشروط گفتیم آن چه را که در نفس مولا دخالت در انجام تکلیف دارد نه دخالت در وجوبش آنچه که در نفس مولا دخالت در وجوب دارد و مکلف نسبت به عدم اتیان او مختار

نیست واجب بالنسبه به آن امور می شود واجب مطلق.

مثلا فرض کنید یکی از مواردی که در این جا هست مساله وقت است صل عندالزوال، آیا مکلف نسبت به آن صلاة زوال آیا مختار هست یا نیست؟ می تواند این شرط را برای خود منتفی کند یا نمی تواند؟ مکلف می تواند بواسطه قراردادن خود در یک موقعیتی رفع وجوب صلاة از خود بکند که مواجهه با وقت زوال نشود می تواند این را انجام بدهد یا نمی تواند؟ نمی تواند اگر این کار را انجام بدهد لازمه اش این است که صلاة ظهر بکلی از او منتفی بشود گفتیم مثلا ده دقیقه به صلاة ظهر مانده سوار طیاره بشود بر موافق با جهت زمین حرکت کند خب همیشه ده دقیقه به وقت زوال برای او باقی است پس اصلا به طور کلی صلاة ظهر از او منتفی می شود پس نه تنها صلاة ظهر منتفی می شود همه صلاتها منتفی می شود. آیا مکلف را شارع نسبت به انجام این عمل مختار قرار داده است یا نه؟ نمی شود پس بنابراین واجب بالنسبه به زوال می شود واجب مطلق دیگر واجب مشروط نمی شود.

فرض کنید از جمله شروطی که باید قرار داد این است که شارع گفته است که باید این صلاة را با طهارت مائیه انجام بدهی که همین طور فتوا به حرمت داده اند همین جا هم یکی از موارد است شارع مکلف را مختار قرار داده است برای این که ازاله ماء و اراقه ماء بکند و عدم تحصیل طهارت یا نه؟ نسبت به این قضیه شارع چه حکمی دارد؟ می گوییم نه شارع نمی تواند پس در این جا واجب بالنسبه به این طهارت مائیه می شود واجب مطلق. همین طور نسبت به زمین غصبی و نسبت به سایر موارد که در تمام مواردی که ما نگاه می کنیم می بینیم شارع مکلف را نسبت به عدم تحقق این شرط و قید مسلوب الاختیار قرار داده است پس معلوم می شود همه این ها در تحت دایره طلب قرار گرفته نه در فوق دایره طلب، یعنی شارع با این که این وقت انجام خواهد شد من این را واجب کردم نه این که گفتیم اگر وقت، اگری در کار نیست اگر بی خود اگر است چون زوال خواهد شد تو این نماز را باید در وقت زوال بخوانی چون نماز با طهارت مائیه هست تو باید صلاة را با طهارت بخوانی نه این که اگر ماء پیدا کردی در آسمانها و بعد هم توسط سحاب بر زمین نازل شد آن موقع، نه این طهارت مائیه این وقت صلاة ظهر این زمین غیرمغصوب این لباس غیرمغصوب این لباس با طهارت حدثیه و امثال ذلک همه در تحت ... حالا اصلا ما کاری به مقدمات وجوبیه نداریم همه را داخل کردیم حالا آن مقدمات بحثش جداست رفقا می دانند ما به وجوبیه و وجودیه فعلا کاری نداریم هرچه که مکلف و این را باید از ادله انسان بداند و از مضمون عناوین و مضمون کلمات وارده احساس بکند که شارع اختیار او را نسبت به عدم تحقق در این شرط سلب کرده است واجب بالنسبه به این می شود واجب مطلق و هرچه

از قیود و شروطی را که انسان بداند شارع اختیار او را نسبت به او حفظ کرده واجب بالنسبه به او می شود مشروط فرض کنید در مورد وجوب صلاة به نحو تمامیت و قصر خواندن شارع وقتی که نگاه کنید می بینیم اختیار تمام و قصر را بر عهده مکلف گذاشته شرط برای قصریت نیت سفر است شرط برای تمامیت نیت اقامه عشرة ایام است شارع نگفته واجب است که اقامه عشرة ایام یا نیت سفر داشته باشید هیچ کدام را نگفته در اختیار ما گذاشته من اگر نیت عشرة ایام بکنم باید نماز را تمام بخوانم اگر نیت سفر بکنم باید صلاة را قصر بخوانم.

پس بنابراین معنای واجب در این جا که صلاة ظهر باشد بالنسبه به تمامیت آن وقت می شود واجب مشروط این نیست که در هر حالی شما باید نماز را چهار رکعت بخوانی تمام و این نیست که شما در هر حالی باید نماز را قصر بخوانی نه این طور نیست این در اختیار شماست حالا شما فو قش فرض کنید می گوید من باب مثال آقا ما رفتیم در یک جا و در آن جا یک دفعه برخورد کردیم مواجه شدیم دیدیم الان نماز دارد قضا می شود و اگر بخواهیم نیت اقامه عشرة ایام بکنیم نماز ظهر می رود چون فقط وقت برای نماز عصر است خب برود مثل این که شما بلند شدید از خواب یک دفعه چهار رکعت به غروب متوجه شدید وضو بگیرید و نماز بخوانید فقط به نماز عصر می رسید نماز ظهر قضا می شود خب قضا بشود این جا نمی توانیم بگوییم شارع آمده و شما را مکلف کرده که حتما قصد سفر بکنید تا این که شما هر دو تا نماز را انجام بدهید خود اصل وجوب تمام و قصر در اختیار مکلف است مکلف می تواند قصر کند می تواند تمام کند هیچ اشکال ندارد خب این درست شد.

پس بنابراین هر موردی را که ما در این جا پیدا کردیم که شارع نسبت به او، مکلف را مسلوب الاختیار قرار داد و در این زمینه مطالب زیادی هست از جمله مواردی که می شود خیلی مورد شبهه قرار بگیرد با یک اختلاف کم یک دفعه مطلق تبدیل به مشروط می شود در آن اموری است که مکلف اطلاعی بر تحقق شرط ندارد که این جا از آن مواردی است که همه اشتباه کردند. مثلا فرض کنید اکرم زیدا ليله الجمعه ان جائك یک وقتی شارع به نحو مطلق می گوید اکرم زیدا ليلة الخميس زید در خود قم هست دارد در خود قم راه می رود شما می دانید این جاست زندگی و توطنش این جاست و در این جا مولا می گوید اکرم زیدا ليلة الخميس این وجوب اکرام زید در ليلة الخميس آیا مطلق است یا مشروط؟ این مطلق است نمی شود مشروط باشد چرا؟ اینطور نیست که بگوییم اکرم زیدا ليلة الخميس این در این جا بالنسبه به وقت است وقت هم در اختیار نیست. پس بنابراین واجب مشروط است اگر ليلة الخميسی آمد شما اکرم زیدا اگر ليلة الخميس نیامد زید را اکرام نکن این خیلی مسخره می شود

ليلة الخميس که خواهد آمد مگر الان می خواهد قیامت به پا بشود که تو می گویی ليلة الخميس معلوم نیست باشد یا نباشد نه ليلة الخميس قطعی است اما بله تو شاید بمیری عزرائیل بیاید جانت را بگیرد همه را از دستت راحت کند!

(با ایشان نیستم این فقط به عنوان سمبل مساله است ما به ایشان خیلی چیز داریم خلاصه برکات و این ها علی کل حال هرکسی در این مساله ، بعضی ها می میرند آدم یک فاتحه هم زورش می آید برایشان بخواند بعضی ها فلان بعضی ها که واقعا همیشه در یاد انسان هستند چقدر خوب است انسان این طور باشد. من بعضی از افرادی که می شنوم فوت می کنند مخصوصا آنهایی که نسبت به ولایت و امثال ذلک جسارت هایی داشتند اصلا نه برایشان فاتحه می خوانم و نه از فوتشان غمگین می شوم انگار نه انگار و اتفاق افتاده کسانی که بسیار معروف بودند و فوت کردند و سر و صدا زیاد برایشان انجام شده بنده حتی موفق به خواندن یک فاتحه هم نشدم ولی بعضی ها هستند که آن چنان در دل انسان هستند که انسان هر جا می رود حضور آنها را احساس می کند سالهای سال است از دنیا رفتند ولی انگار با انسان هنوز زندگی می کنند و استمرار دارند و انسان با آنها حضور دارد در هر جا می رود در هر جا مشهدی و مکانی و جنبه اتصالی هست اصلا وجود آنها را احساس می کند و نیازی به فاتحه و این ها نمی بیند چقدر فرق است)

خب ليلة الخميس دیگر در این جا واجب مشروط باشد اگر شب پنجشنبه بیاید ما اصلا نسبت به ظهر می گوئیم همین ظهر امروز روز دوشنبه اکرم زیداً للغذاء یوم الاثین همین ظهر امروز همین ظهر امروز را که نمی شود واجب بالنسبه به ظهر امروز مشروط است اگر ظهر آمد خب ظهر آمد سه ساعت دیگر می آید این خیلی چیزی نیست ولی هنوز نیامده حالا که هنوز نیامده این می تواند مقدمات را تهیه نکند بگوید هنوز نیامده من تا ظهر هنوز تهیه نکردم یا نه چون مطلق می بینید الان می رود دنبال گوشت و کدو و سبزی و این ها را تهیه می کند این که الان می رود انجام می دهد یعنی چی؟ یعنی این را الان به عنوان خودش مطلق می بیند خب اگر شما واقعا واجب مشروط را آن قدر گل و گشاد می بینید که حتی این موارد را هم می گوید خب همه را بگوید مطلق دیگر این که شما واجب مشروط دارید اسم می گذارید به خاطر این است که رقبه مکلف را از ذمه آن امر واجب رها کنید، برای این می گوئید واجب مطلق و مشروط درمی آورید اگر واجب مشروط از نقطه نظر تعلق ذمه مکلف با واجب مطلق تفاوت نداشته باشد پس چرا اسم مطلق و مشروط در این جا آوردی؟

اگر فرض کنید بین صل صلاة الظهر که واجب بالنسبة ظهر مشروط است و بین اکرم زیدا بعد از

سه ساعت تفاوتی نیست خب همه را بگوئید واجب مطلق دیگر پس چرا می گوئید واجب مشروط؟ اگر فرقی شما نمی بینید خب همه را بگوئید مطلق اگر شما اراقه ماء را بالنسبه به آن واجب حرام می دانید خب واجب را بالنسبه به صلاة ظهر بگوئید مطلق است پس چرا می گوئید واجب مشروط؟ چه طور در مورد استطاعت واجب مشروط چون تحصیل استطاعت واجب نیست ولی در مورد اراقه ماء اراقه را حرام می دانید چی شد چه فرقی است؟ وقت که در اختیار من نیست وقتی وقت در اختیار من نبود چه طور شما می آید در آن جا آن اراقه ماء را حرام می دانید ولی در بحث استطاعت که می شود می گوئید تحصیل استطاعت لازم نیست شد شد نشد نشد، تازه قبل از این که بشود می تواند استطاعت را از بین ببرد شب قبل از شوال، ده دقیقه مانده به شوال می توانید تمام آن استطاعتان را بردارید به زنتان ببخشید و به فلان ببخشید و بکشید بالا همه را چرا آن جا این حرف را می زنید ولی در مورد اراقه ماء می گوئید اراقه حرام است درست شد این سر قضیه کجاست؟

به خاطر این است که آمدید خلط کردید بین واجب مطلق و مشروط خلط کردید آن اصل و ریشه مطلق و مشروط را نفهمیدید و ندانستید که مساله به غیر اختیاری و اختیاری بودن بر نمی گردد در اکرم زیدا بعد ثلاثه ساعات این هم غیراختیاری است چرا می گوئید واجب مطلق؟ به این برمی گردد که من می توانم دفع شرط بکنم یا نمی توانم؟ توانستم واجب می شود مشروط نتوانستم واجب می شود مطلق این تعریف را باید ما برای چیز بیاورید و لهداهیچ تفاوتی نمی کند بین این که الان زید در این جا باشد شما بگوئید اکرم زیدا بعد ثلاثه ساعات یوم الاثنین لالغد این واجب می شود مطلق نمی توانید دفع کنید نمی تواند شرط را از بین ببرید و خودتان را نمی توانید در این جا بگوئید قبل از ثلاثه ساعات می روم تهران تا این که مواجه با شرط نشوم این حرف را نمی توانید بزنید اگر زدید مولا پدرتان را در می آورد چنان می زند در سرتان که مغزتان بیاید در دهنتان این به خاطر چیست؟ به خاطر این که می گوید من وقتی به تو می گویم اکرم زیداً به خاطر این است که من این ثلاثه ساعات را مفروض الوجود گرفتم دارم به تو این را می گوئیم نه این که بعد از قیامت و ظهور حضرت و آمدن دجاله نه بابا این ثلاثه ساعات همین که داری جلوی خودت می بینی تو که داری جلوی خودت می بینی پس چرا می گویی واجب مشروط شده پس من بلند می شوم می روم خودم را در معرض تحقق شرط قرار نمی دهم این مساله است بر این اساس بگوئید اکرم زیدا ليله الخميس همین مساله را دارد چرا؟ چون وقت اصلا داخل در فوق دایره طلب نیست اگر آمد این را گفت گفت زیدی وجود ندارد الان زید هست اکرم زیدا ليله الخميس ان جاء الی قم و شما نمی دانید که آیا این واجب مشروط است یا مطلق کدام است؟ خب

دلیل بر شرطیت و دلیل بر اطلاق چیست؟

حالا اگر الان زید باشد مگر لیلة الخمیس وجود دارد؟ خب بله یک مقداری که زید وجود ندارد درست است که الان اصل خود زید در قم نیست این مقدارش، ما چه تعریفی کردیم برای اطلاق؟ ما گفتیم که اگر مکلف بتواند نسبت به عدم این وجود او اختیار داشته باشد مثلا فرض کنید که الان در همان تهران که هست حبشش می کند می گوید نگهش دارید نگذارید بیاید قم این طور اگر هست این واجب می شود مشروط ولی اگر نه این طور نبود یعنی می گوید اکرم زیدا لیلة الخمیس ان جائك، از الان من می توانم از قم بگذارم بروم اهواز بگویم که من لیلة الخمیس نیستم هنوز زید هم که نیست زید نیست لیلة الخمیس هم نیست می توانم یا نمی توانم؟ نه نمی توانم پس این می شود مطلق حالا اگر همین مثال را بروید دقت کنید چه قدر مسائل دقیق می شود همین مثال را شما برگردانید و به یک نحو دیگری مطرح کنید مثال این طوری باشد اگر در قم بودید ان كنت حاضرا فی هذا البلد و جاء زید فی هذا البلد ان كنت حاضرا و جاء زید اکرم زیداً لیلة الخمیس این می شود چی؟ این می شود واجب مشروط ان كنت حاضرا این مطلب را برمی گرداند ارجاع می دهد به اختیار مکلف، مکلف نسبت به حضور و عدم حضور مختار است وقتی مختار شد هزار مرتبه هم زید بیاید قم این در این جا چیز نیست مثل این که فرض کنید مولا بگوید اگر منعی نداشتی اگر سرحال بودی اگر گرفتاری نداشتی.

مرحوم آقا در همان زمان سابق وقتی که می خواستند جایی بروند به من می فرمودند اگر بحث نداشتی با من بیا و اگر بحث داشتی نیا! یعنی مشروط می کردند رفتن را به عدم مباحثه این قدر ایشان به وقت اهتمام داشتند و اهمیت می دادند. ببینید من چقدر دارم... این که مرتب می آییم برای همین است برای سفارش های ایشان است در این جا آمدن، آمدن مطلق نیست با من بیا، نه گفتند مشروط کردند در بحث و فقط هم بحث نه چیز دیگر اگر مباحثه نداشتی حالا اگر فرض کنید مهمان داشتی مباحثه نداری ولی مهمان داری آیا آن امر به وجوب در این جا مطلق است یا نه؟ این می شود مطلق. مهمان داشتی که داشتی بگو آقا ببخشید.

یک روز ما قرار گذاشته بودیم برویم دیدن یک شیخی در مشهد الان هم هست از اعظام است الان تشریف دارند قرار شد با یکی برویم آقا ما رفتیم مرحوم آقا گفتند فلانی بیا این جا و یک ساعت و خرده ای ما آن جا نشستیم و فلان و بعد رفتیم با یک بنده خدایی با یکی دیگر که او الان قم است ولی ارتباطی نداریم در را باز کرد و دم در گفت سلام علیکم و رحمة الله یک کلاهی سرش بود گفت: الان یک ساعت و ربع است که شما تأخیر کردید گفتم خیلی خب تأخیر کردیم خودمان هم می دانیم حالا

اجازه می‌دهید بیائیم تو یا از همین جا برگردیم؟ گفت: نه حالا بفرمایید گفتم: چشم، گفتم صبر کن یک حسابی ازت برسم! گفتم اولاً شما چه قدر می‌خواستید که از حضور ما در این جا بهره‌مند بشوید یک ساعت یک ساعت و نیم؟ گفت یک ساعت و نیم، گفتم خیلی خوب یک ساعت و ربعش رفته ما یک ربع می‌مانیم و می‌رویم مساله‌ای اتفاق نیفتاده تو می‌خواستی ما یک ساعت و نیم بنشینیم برایت حرف بزیم بعد هم به یکیش را گوش ندهی، آره خیلی خوب من هم زرنگ هستم یک ربع می‌نشینم فقط چایی می‌خورم و یک گلابی و بعد هم می‌رویم این یک، یک مقدار به ما نگاه کرد. گفتم دوّماً وقتی که انسان می‌رود جایی با این که می‌داند قول داده حداقل حرمت مؤمن و برادر ایمانی این است که انسان بداند شاید مشکلی پیش آمده و باید فعل مسلم را حمل بر صحت کند فکیف بمؤمن فکیف بأخ ایمانی فکیف به این که شما الحمدلله سالک هستید ما که نیستیم حالا شما از نظر مراقبت سلوکی بایستی دقت بفرمایید و شما که آن سوال را کردید هنوز از ما استفهام نکردید که دلیل چه بوده ما را متهم کردید پس شما در این جا یک گناه کردید که دوتا مؤمن را متهم کردید ثالثاً شما که می‌دانید ما در مقام اطاعت اوامر مولویه آن‌ها را بر همه‌ی وعده‌های خودمان ترجیح می‌دهیم اگر آقا شما را برای انجام کاری احضار کنند در حالی که شما قول دادید مثلاً کدام را مقدم می‌کنید؟ گفت خوب معلوم است گفتم ایشان ما را احضار کردند و یک ساعت و ربع با ما راجع به مساله‌ای کار داشتند و ما تأخیرمان نه به خاطر این بود که با حلیله جلیله بودیم و یا این که فرض کنید به گردش و اینها رفتیم و غفلت کردیم به خاطر این که در خدمت ایشان بودیم و کاری با ما داشتند، طرف سرش را انداخت پایین و بله این مطالبی که شما می‌فرمائید دیگر مساله تمام است گفتم بله آقا جان بنده هم می‌دانم انسان باید همیشه حمل بر صحّت کند و باید آن را در نظر بگیرد.

حالا اگر نسبت به یک چنین قضیه‌ای پیش آمد که مهمان این می‌شود واجب مطلق ببینید یک مثال یک صورت قضیه‌اش یک خورده عوض بشود این می‌شود مطلق آن می‌شود مشروط.

این مساله را شما ملاک قرار می‌دهید برای واجب مطلق و مشروط دیگر نه اشکالی در این زمینه هست و نه اضطرابی در فتوا خواهد بود نه مواردی دیگر، خلاف خواهد شد هر کدام از واجب مطلق و مشروط در جای خودش قرار خواهد گرفت و انسان خودش از مدارک این مطلب را به دست خواهد آورد آن وقت خواهد دید که چه طور تمام احکام وضعش و نتایجش تغییر پیدا می‌کنند و همه عوض می‌شود ولی خوب این قضیه در مورد مساله استطاعت که از نتایجش این مساله است به طور کلی زیربنایی مطالب تفاوت می‌کند.

اللهم صل على محمد و آل محمد